

Chengxian, Gansuprovinsen, Kina
Den 18 september 2007

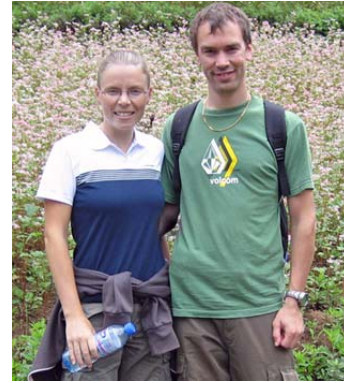
tomas.stenback@gmail.com

rachel.stenback@gmail.com

Telefon i Kina: +86 939 3200667

Telefon i Sverige 018-4951537

Besök gärna vår hemsida www.e455.se/kina

你们好!

(Nimen hao! = Hej!)

Hej igen! Ni får ursäkta vår långa tystnad men efter en sommar med många och långa resor är vi nu tillbaka i Kina och Chengxian. Sedan vi skrev senast har vi bokstavligen rest runt jorden. Vi började med att åka till Shanghai och sedan till Sverige. Sedan fortsatte vi till USA och sedan fullbordade vi varvet med att åka tillbaka till Shanghai och Kina.

Det var roligt att träffa alla släktingar och vänner igen, både i Sverige och USA. Det kändes extra skönt att se att vårt hus stog kvar i Hulån i Dalarna. De första dagarna i Sverige kände vi oss dock ganska borta. Det var konstigt att gå in i en mataffär för första gången och se hur ordnat allting var, hur kallt det var i affären hur rent det var och hur tyst det var. Vi undrade också var alla som jobbar i affären hade tagit vägen. (Här jobbar det minst en tjej i varje gång.) Men efter någon dag så kändes allting som förut, och det var en skön känsla. Att sitta ute i trädgården och grilla och samtala är något vi har saknat under vårt första år här i Kina. Efter tre veckor i Sverige så åkte vi till USA och Minnesota där vi också hade nästan tre veckor.

Vi var lite nervösa för hur det skulle kännas att komma tillbaka till Kina igen efter att ha spenderat 6 veckor så bekvämt som möjligt och med västerländsk mat. Men efter en dag här i Kina kändes det helt normalt här också, så jag antar att vi börjar bli vana vid alla snabba förändringar! Från Shanghai åkte vi till Nanjing där vi spenderade några dagar tillsammans med alla våra kollegor, både gamla och nya, från Amity. Där deltog vi i en konferens full med föreläsningar, kyrkobesök och gott om tid till samtal. Efter konferensen så tog vi nattåget tillbaka hem till Chengxian.

Att komma tillbaka till skolan blev lite stressigt till en början eftersom vi började undervisa redan på morgonen efter att vi kommit fram. Men nu har vi kommit ifatt med

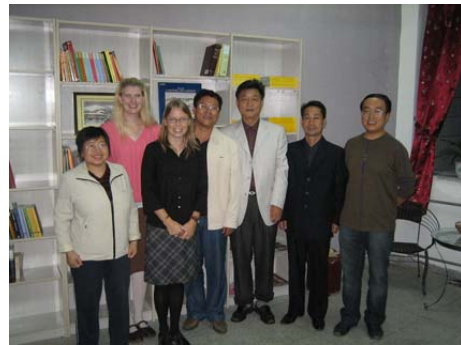
planeringen och allt börjar bli normalt igen. Vi undervisar samma studenter som förra året vilket gör att det blir något enklare, men precis som förra året så har vi runt 500 studenter tillsammans så det blir några namn att hålla reda på! Vi lär båda ut läsning precis som förra året men Rachel lär också ut en klass som heter "English Song and Performance" där hon lär de blivande lärarna hur man kan använda enkla sånger för att lära ut engelska. Kursen är väldigt populär och eleverna kommer nog att ha stor nytta av den när de skall börja undervisa om mindre än ett år! Den här veckan har de fått lära sig "Twinkle, Twinkle", "If You're Happy and You Know It" och "Old MacDonald!" (Blinka lilla stjärna, Klappa händerna om du är riktigt glad, och Per Olsson hade en bonnagård.)

Att börja studera på en högskola i Kina innebär att man måste genomgå ungefär två veckor av obligatorisk militär utbildning. Denna typ av utbildning började man med i Kina efter händelserna i Kinas huvudstad 1989. Den militära utbildningen går, så vitt vi kan se och förstå, mest ut på att lära dem att marschera och sjunga i takt. I år hade de även vapen (förhoppningsvis atrapper), batonger och sköldar. Det kändes nästan lite skrämmande att se över tusen allvarliga studenter i camouflajekläder med vapen och sköldar, men så fort de fick se oss bleka utlänningar så sprack deras ansikten

upp i glada leenden och de började att ropa "hello" till oss. Det var komiskt att se hur hela led började gå i otakt och till och med krocka med varandra när vi gick förbi, så efter ett tag hade vi vant oss och det hela verkade mindre skrämmande.

Vi har nu efter månader av förberedelser äntligen kunna öppna studenternas läsrum "The Book Nook". Förra veckan bjöd vi in lärare och ledare till rummets officiella invigning. Ledare är otroligt viktiga här så det kändes extra roligt när två av dem närvarade. Vi hade inhandlat en gigantisk tårta som som vanligt såg godare ut än den smakade, men den gav oss i alla fall lite feststämning. Tre av våra studenter som kommer att jobba där senare var med och serverade te och tårta. Kvällen blev mycket lyckad och Rachel höll ett kort inledningstal på kinesiska. Ledarna var mycket tacksamma och berömde vår

initiativförmåga och kreativitet. De sa också att detta rum kommer att leva kvar långt efter att vi har försvunnit och att eleverna kommer att kunna ha stor nytta av det i många år. Det var extra roligt att höra det eftersom vi till en början fick kämpa så mycket för rummet.

Nu är rummet öppet varje dag och idén är att eleverna själva ska ha hand om allting och hittills verkar det fungera bra. Genom vårt arbete med

rummet har vi lärt oss en hel del nytt om hur saker och ting fungerar här i Kina. Till exempel så får eleverna vanligtvis aldrig se böcker i skolans bibliotek, de fyller bara i ett kort och bibliotekarien hämtar böckerna. Så det var mycket intressant och rörande att se studenterna stå och titta på alla böcker i The Book Nook och själva plocka ner en bok för att bläddra lite i den och sen ställa tillbaka den. I Kina är böcker inte heller sorterade i bokstavsordning, eftersom det inte finns några bokstäver, så de hade väldigt svårt med att ställa tillbaka böckerna på rätt plats, men de börjar lära sig. En annan sak som är annorlunda är att man här alltid skriver efternamnet före förnamnet, vilket innebär att det blev extra svårt för studenterna att veta vilken del av namnet som styrde var i hyllan som boken skulle stå! Men efter en del träning så börjar de förstå det system som vi använder i väst.

Vi har som sagt lärt oss mycket genom detta arbete och det är uppmuntrande att se hur ivriga och glada studenterna är över att kunna sitta och bläddra i en amerikansk tidskrift eller låna hem en bok. En regel i rummet är att de bara får prata engelska, men hittills har de knappt pratat alls, mest bara tittat och läst. Vi har nu 386 böcker och vi väntar även på några fler och vi hoppas så klart att fler skickar böcker och tidskriften under året.

Nu när vi har bott här i över ett år så märker vi att vi ser lite annorlunda på många enkla saker i livet. Till exempel så tar vi hemma i Sverige för givet att det alltid finns tillgång till böcker. Chengxian har inget bibliotek och bokhandlarna är få och de böcker som finns att köpa är oftast i väldigt dåligt skick. Ibland säljer någon en trave böcker på gatan. Böckerna är i så dåligt skick att de knappt hade dugit till pappersinsamlingen hemma men folket samlas ändå genast där för att titta vad som finns. Trots att vi bor mycket bra och vår lägenhet är väldigt modern så kan vi aldrig riktigt lita på att vi har vatten eller el. Igår hade vi ingen el, och när vi fick tillbaka elen idag så försvann vattnet. När vattnet sedan äntligen kom tillbaka så var det kaffefärgat i flera timmar. Men vi bor ändå mycket bra och är väldigt tacksamma för det.

Förra helgen följde vi åter med vår vän Ren ut i bergen för en fem timmar lång vandring. Det är verkligen en underbar natur här och det är så skönt att andas in den friska luften och komma iväg från allt oväsen i stan. Stigarna som vi vandrade längs är smala och slingriga och de används flitigt av de lokala bönderna. Efter att vi kommit ungefär halva vägen på vår vandring så slog två unga killar följe med oss. De berättade att de skulle gå till Chengxian för att uträtta några ärenden, vilket de gör minst två gånger i

veckan. Att själva vandringen tar drygt fem timmar tur och retur verkade inte bekomma dem det minsta, det var helt enkelt deras vardag. Det kändes lite konstigt när vi insåg att

den dagsvandring vi gjorde för nöjes skull måste de göra varje gång de vill sälja eller köpa något i stan.

Plötsligt när vi gick längs stigen så började det ramla saker ur träden. Vi insåg snart att det regande valnötter runt oss och skyddade instinktivt vår huvuden! När vi tittade upp i trädet såg vi en man som satt uppe i trädet med en lång pinne och slog ner nötter! Han flinade och såg väldigt lurig ut så jag tror nog att han ville skoja lite med oss. Ren frågade genast om han kunde köpa ett halvt kilo så de senaste dagarna har vi njutit av aldeles färska valnötter. Här äter man oftast maten precis när den mognat och har skördats. Till exempel så kunde vi inte hitta morötter och äpplen innan vi åkte hem i somras, men nu finns de överallt. Detta kan naturligtvis vara frustrerande ibland när man är van att kunna äta allting året runt, men oftast så känns det fantastiskt att veta att det mesta vi äter kommer direkt från åkern till oss via en liten tråkärta.

Ibland när vädret tillåter, det har regnat nästan konstant i 20 dagar, så promenerar vi in till stan och äter lite enkel men god kvällsmat på den muslimska marknaden. Den har en härlig atmosfär och man andas in en doft av grillat och bakat. När vi sitter där i den bullriga men trevliga miljön och äter grillade majscolvar eller några goda lammspett kan vi ibland för en stund känna oss som vi är en del av detta samhälle, och inte två bara två utlänningar! Det är en underbar känsla.

再见! (*Zaijian!* = Hej då!)

Rachel och Tomas

Rachel and Tomas Stenback
Longnan Teachers College
Chengxian, Gansu Province, 742500
China
Zip code: 742500

中国甘肃省成县 陇南师专科研外事处

